

Arrest

nr. 215 002 van 11 januari 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 november 2017 tot weigering van de aanvraag om terug in zijn vorige administratieve toestand te worden geplaatst, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 6 december 2017.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 januari 2018 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, dient op 9 februari 2010 bij de Belgische Ambassade te Islamabad een visumaanvraag gezinshereniging in functie van zijn Belgische vader. Hij wenst zich bij zijn familie (ouders, broers en zussen) in België te voegen.

Op 15 september 2011 wordt deze aanvraag geweigerd.

Op 5 oktober 2012 dient verzoeker in België een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als bloedverwant in neergaande lijn van een Belg.

Op 19 maart 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Op 14 juni 2013 dient verzoeker opnieuw een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als bloedverwant in neergaande lijn van een Belg.

Op 16 december 2013 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 31 mei 2016 wordt verzoeker onder aanhoudingsmandaat van de onderzoeksrechter geplaatst.

Op 21 september 2017 wordt verzoeker ambtshalve afgevoerd.

Op 18 oktober 2017 wordt de F-kaart van verzoeker afgenomen.

Op 6 november 2017 vraagt verzoeker om terug in zijn vorige administratieve toestand te worden geplaatst.

Op 28 november 2017 weigert de gemachtigde van de staatssecretaris om verzoeker terug te plaatsen in zijn vorige administratieve toestand. Dit is de bestreden beslissing:

"M., A. J.

Geboren te L. op (...) 1991

Nationaliteit: Afghanistan

Adres: (...)

N.N. 91.07.14 427-46

Mijnheer / Mevrouw de burgemeester,

Betrokkene werd op 21.09.2017 ambtshalve geschrapd uit de vreemdelingenregister. Op 6.11.2017 heeft hij gevraagd om terug in zijn vorige administratieve toestand te worden geplaatst.

Na onderzoek van zijn dossier ben ik tot het besluit gekomen geen gunstig gevolg te geven aan zijn aanvraag.

Betrokkene heeft namelijk ter staving van zijn aanvraag tot herinschrijving documenten voorgelegd, dewelke frauduleus blijken te zijn. Gelet op de inconsistente gegevens op de loonfiches werd betrokkene tewerkstelling verder onderzocht.

Immers, enerzijds staat er vermeld op de voorgelegde documenten dat betrokkene in dienst is bij B. BVBA' sinds 01.07.2016, hetgeen wijst op werken in dienstverband. Anderzijds staat op de loonfiches vermeld dat betrokkene zaakvoerder is van B. BVBA.

Nergens uit de oprichtingsakte en navolgende aktes gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad blijkt dat betrokkene zaakvoerder zou zijn of zou zijn geweest van B. BVBA. Voorts blijkt uit bijkomende gegevens uit het administratieve dossier dat betrokkene tevens nooit als werknemer is tewerkgesteld bij B. BVBA.

Door voorlegging van valse documenten kan de aanvraag tot herinschrijving niet gehonoreerd worden, dit op basis van het algemeen rechtsprincipe "fraus omnia corrumpit".

Het staat betrokkene uiteraard vrij een nieuwe aanvraag te doen, overeenkomstig de bijlage 19ter op basis van zijn verwantschap met een Belg/EU-onderdaan. Mits voorlegging van de nodige stavingsdocumenten kan de verblijfssituatie van betrokkene op die manier opnieuw in orde gebracht worden."

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van zijn wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Eerste middel :

schending van artikel 39, §7 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981, van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het motiveringsbeginsel, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel

2.1.1.

Dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed en ook de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvV, 30 mei 2017, nr. 187.756).

Dat in casu de bestreden beslissing niet motiveert op basis van welk artikel verweerder tot deze beslissing is gekomen, zodat de bestreden beslissing geenszins voldoende in rechte gemotiveerd is.

Voor verzoeker is het dan ook niet duidelijk op welke juridische grond de bestreden beslissing genomen werd, zodat er sprake is van een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

2.1.2.

Dat overeenkomstig artikel 39 § 7 van het K.B. van 08/10/1981 de vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel meer dan drie maanden in verstreken, verondersteld wordt het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

Verzoeker werd ten onrechte ambtshalve geschrapt en heeft aan de hand van diverse documenten aangetoond dat hij België in de betrokken periode niet verlaten heeft, zodat verzoeker conform artikel 39 §7 van het Vreemdelingenbesluit, dan ook het tegenbewijs heeft geleverd België niet verlaten te hebben.

Meer bepaald heeft verzoeker documenten voorgelegd waaruit blijkt dat hij zowel in 2016 als in 2017 vergoed werd voor de door hem geleverde prestaties in de nachtwinkel, zodat hij wel degelijk in België aanwezig was teneinde deze prestaties te leveren.

Verzoeker is immers op zelfstandige basis werkzaam als verkoper in een nachtwinkel gelegen te Gavere, uitgebaat door de BVBA B. en wordt door deze BVBA betaald op basis van de door hem geleverde prestaties. Om deze reden is het bedrag dat maandelijks aan verzoeker wordt uitbetaald door de BVBA B. steeds verschillend, aangezien dit afhankelijk is van het aantal gepresteerde uren, zoals ook blijkt uit de loonafrekeningen.

In bijlage legt verzoeker eveneens een attest dd. 4 januari 2018 voor van Xerius, zijn sociaal verzekeringsfonds, dat bevestigt dat verzoeker minstens sedert juli 2016 als zelfstandige werkzaam is en hij prestaties levert bij de BVBA B..

De bestreden beslissing haalt evenwel aan dat enerzijds op de voorgelegde loonfiches vermeld zou staan dat verzoeker sinds 1 juli 2017 in dienst zou zijn bij de BVBA B. wat zou wijzen op werken in dienstverband, terwijl anderzijds op de loonfiches zou vermeld staat dat verzoeker zaakvoerder is van de BVBA B., terwijl nergens uit de oprichtingsakte of de navolgende aktes uit het Belgisch Staatsblad zou blijken dat verzoeker zaakvoerder zou (geweest) zijn. Evenmin zou blijken dat verzoeker als werknemer bij de BVBA B. is tewerkgesteld.

Omwille hiervan oordeelt verweerder dat verzoeker valse documenten zou hebben voorgelegd, zodat zijn aanvraag tot herinschrijving niet kan worden gehonoreerd op basis van het algemeen principe 'fraus omnia corrumpit'.

Dat verzoeker evenwel met klem betwist valse documenten te hebben voorgelegd!

De loonafrekeningen welke verzoeker ontvangt worden opgesteld door het sociaal secretariaat van de BVBA B., welke foutief vermeld heeft dat verzoeker zaakvoerder is van de kwestieuze BVBA. Ook het feit dat het sociaal secretariaat vermeldt dat verzoeker in dienst is bij de BVBA B. sedert 1 juli 2016, is juridisch gezien foutief.

Verzoeker werkt inderdaad sedert 1 juli 2016 bij de BVBA B., doch dit uitsluitend op zelfstandige basis. Dit blijkt o.m. uit het feit dat het bedrag dat maandelijks aan verzoeker uitbetaald wordt, telkens verschillend is, nu dit afhankelijk is van de hoeveelheid per maand door verzoeker geleverde prestaties. Dat er geen sprake is van valse documenten of fraude, blijkt bovendien ook uit het attest van het sociaal verzekeringsfonds Xerius, waarin geattesteerd wordt dat verzoeker sedert 1 juli 2016 als zelfstandige werkzaam is en hij werkzaam is bij de BVBA B.

Daarnaast legt verzoeker een rekeninguittreksel voor van KBC bank waaruit blijkt dat hij maandelijks betaald wordt door de BVBA B. en de bedragen die op zijn 'loonfiches' staan, dezelfde zijn die worden overgemaakt op zijn rekening minus aftrek van kosten (als referte wordt bij de betaling steeds vermeldt 'loon ... (maand) ... (met vermelding bedrag dat overeenkomt met de loonfiche) min kosten).

Verzoeker kan geenszins dit bankuittreksel vervalsen, noch het attest van Xerius, zodat de bewering als zou verzoeker valse documenten hebben voorgelegd, dan ook geenszins correct is!

Dat verweerder in de bestreden beslissing dan ook een manifeste beoordelingsfout heeft begaan en de bestreden beslissing dan ook foutief gemotiveerd werd, zodat deze dient vernietigd te worden.

2.1.3.

Dat verweerder bovendien tevens de zorgvuldigheidsplicht geschonden heeft bij het nemen van de bestreden beslissing.

Aangaande de zorgvuldigheidsplicht dient te worden opgemerkt dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 22 maart 2010, nr. 202.182, RvS 21 september 2009, nr. 196.247; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Een zorgvuldige voorbereiding van de beslissing impliceert dat deze beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 maart 2013, nr. 222.953, RvS 28 juni 2012, nr. 220.053).

Dat verweerder geenszins op een zorgvuldige wijze te werk is gegaan, nu hij heeft nagelaten de individuele situatie van verzoeker te onderzoeken en verzoeker desgevallend – indien de (werk)situatie van verzoeker volgens verweerder onduidelijk zou geweest zijn – te verzoeken om nadere uitleg te verschaffen.

Verzoeker heeft verschillende documenten voorgelegd en was ervan overtuigd dat deze verweerder zouden toelaten vast te stellen dat hij in de bewuste periode ononderbroken in België verbleef en hij tevens in diezelfde periode ononderbroken aan het werk was.

Indien verweerder van mening was dat de voorgelegde documenten onvoldoende of onduidelijk waren, diende hij minstens navraag te doen bij verzoeker en hem uit te nodigen bijkomende stukken voor te leggen en/of meer duidelijkheid te scheppen omtrent zijn arbeidsstatuut (werknemer/zelfstandige/zaakvoerder).

*Verweerder heeft dit evenwel nagelaten en is bij de behandeling van het dossier van verzoeker dan ook geenszins op een zorgvuldige wijze te werk gegaan, temeer daar bepaalde zaken voor verweerder klaarblijkelijk niet geheel duidelijk waren. In plaats van nadere informatie in te winnen bij verzoeker, heeft verweerder de door verzoeker voorgelegde documenten gewoonweg onterecht als vervalst bestempeld en heeft op bovendien op grond van het beginsel *fraus omnia corrumpit* de aanvraag van verzoeker zonder meer onterecht afgewezen.*

Dat een zorgvuldige besluitvorming impliceert dat het bestuur op basis van een afdoend en volledig onderzoek van het concrete geval tot zijn besluit komt.

Dat de beginselen van behoorlijk bestuur – en meer in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel – impliceren dat de Dienst Vreemdelingenzaken bij het nemen van een bepaalde beslissing, niet alleen relevante feiten correct en volledig moet vaststellen, waarden en interpreteren, maar zich ook van alle relevante gegevens op de hoogte moet stellen (BOUCKAERT, S., Documentloze vreemdelingen, Maklu, Antwerpen, 2007, p. 161).

Dat dit in casu niet gebeurd is.

Verweerder heeft immers nagelaten, alvorens een beslissing te nemen, zich voldoende te informeren bij verzoeker, hem te horen of minstens in het kader van een zorgvuldig onderzoek hem aan te schrijven of uit te nodigen bijkomende stukken voor te leggen of nadere informatie te verschaffen.

Verweerder beschikte dan ook niet over alle relevante elementen om met kennis van zaken de bestreden beslissing te kunnen nemen, waardoor de beslissing bijgevolg niet zorgvuldig werd voorbereid en bovendien manifest foutief is.

Bovendien worden de door verzoeker voorgelegde document als vals bestempeld, terwijl het wel degelijk authentieke document betreft, die verzoeker van het sociaal secretariaat van de BVBA B. heeft ontvangen.

Indien in casu een vergissing werd begaan bij het opstellen van de loonafrekening, is deze te wijten aan het sociaal secretariaat van de BVBA B., wat evenwel geenszins in het nadeel van verzoeker kan worden gebruikt.

Verzoeker verbleef wel degelijk ononderbroken in België en was tijdens de gehele betrokken periode ook effectief aan het werk.

Dat er dan ook sprake is van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de bestreden beslissing op basis hiervan dient vernietigd te worden.

2.1.4.

Dat bij de beslissing om een vreemdeling terug in zijn vorige administratieve toestand te plaatsen, verweerder over een discretionaire bevoegdheid beschikt.

Verweerder moet bij het uitoefenen van zijn discretionaire bevoegdheid het redelijkheidsbeginsel in acht nemen en er mag geen kennelijke wanverhouding mag bestaan tussen het bestuursoptreden en de feiten waarop de beslissing is gebaseerd¹.

De redelijkheid vereist dat de overheid de bestreden beslissing heeft afgewogen aan de hand van werkelijk bestaande feiten, waarvan zij zich een duidelijke voorstelling heeft kunnen vormen en die van zulke aard zijn dat zij de genomen beslissing naar recht en billijkheid kunnen dragen. De overheid dient met andere woorden bij het nemen van een beslissing alle betrokken belangen op een redelijke wijze af te wegen. Een schending veronderstelt dat de overheid bij het nemen van haar beslissing kennelijk onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij op evidente wijze een onjuist gebruik van haar beleidsvrijheid heeft gemaakt.

Dat verweerder in casu geen onderzoek heeft gedaan naar de individuele situatie van verzoeker en op grond van verkeerde veronderstellingen de door verzoeker voorgelegde documenten – welke overeenkomstig artikel 39 § 7 van het K.B. van 08/10/1981 het tegenbewijs leveren dat verzoeker België niet verlaten heeft – onterecht als vals heeft bestempeld en dan ook onterecht op grond van het beginsel *fraus omnia corrumpit* de aanvraag van verzoeker heeft verworpen.

Dat verweerder dan ook kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen, zodat er tevens sprake is van een schending van het redelijkheidsbeginsel.”

3.2. In de nota repliceert de verwerende partij het volgende:

“In een eerste en enig middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- artikel 39, §7 van het KB dd. 08.10.1981 ;
- artikel 62 van de Vreemdelingenwet ;
- de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen ;
- het motiveringsbeginsel ;
- de zorgvuldigheidsplicht ;
- het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij acht de voormelde rechtsregels geschonden, doordat de bestreden beslissing niet motiveert op basis van welk artikel de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging besluit tot de weigering van herinschrijving. De verzoekende partij meent dat de juridische grond niet afdoende wordt vermeld.

Betreffende de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 en van artikel 62 Vreemdelingenwet, laat de verweerder gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.

De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, vevat in de wetsartikelen waarvan verzoekende partij de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking

staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekende partij het genoemde inzicht verschafft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

Deze vermeldingen laten verzoekende partij toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan werd besloten tot weigering van het verzoek tot herinschrijving en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

De uiteenzetting van verzoekende partij kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu de beschouwingen van verzoekende partij niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door haar geschonden geachte rechtsregels.

Gelet op het voorgaande is de verweerder de mening toegedaan dat dit aspect van het enig middel van verzoekende partij onontvankelijk, minstens ongegrond is.

In antwoord op de verzoekende partij haar concrete kritiek, dewelke de inhoud van de bestreden beslissing betreft, laat verweerder gelden dat de beschouwingen van de verzoekende partij niet kunnen worden aangenomen.

Verweerder stelt vast dat de verzoekende partij van mening is dat de bestreden beslissing geen juridische grond vermeldt, doch dienaangaande kan enkel worden vastgesteld dat de verzoekende partij voorbij gaat aan de uitdrukkelijke vermelding van "fraus omnia corrumpit" als algemeen rechtsbeginsel.

Het Hof van Cassatie erkent het adagium *fraus omnia corrumpit* als algemeen rechtsbeginsel.

Het houdt in dat de dader van een bedrieglijke handeling geen voordelen uit zijn bedrog kan halen. Het rechtsbeginsel vindt niet enkel toepassing in het verbintenissenrecht, maar kan ook worden aangewend om de Belgische nationaliteit weer af te nemen, indien deze werd toegekend op basis van een schijnhuwelijk (Cass. 23 januari 2015). Een algemeen rechtsbeginsel kan als rechtsgrond worden aangewend om een bestuurlijke beslissing te onderbouwen (RvS 19 juli 2012, nr. 220.341).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde reeds bij herhaling van oordeel dat zo ook een verblijfsvoordeel dat werd verworven op basis van bedrog, op grond van het algemeen rechtsbeginsel *fraus omnia corrumpit* kan worden afgenomen (R.v.V. nr. 143 614 van 20 april 2015; R.v.V. nr. 82 231 van 31 mei 2012; R.v.V. nr. 102.736 dd. 13.05.2013).

De toepassing van het algemeen rechtsbeginsel *fraus omnia corrumpit* veronderstelt het bestaan van bedrog, dat kwaadwilligheid, opzettelijke misleiding en oneerlijkheid met de bedoeling te schaden of winst te behalen, inhoudt (Cass. 16 juni 1987, A.C. 1986-87, nr. 627; 29 mei 1980, A.C. 1979-80, nr. 612). Aldus moet er bij toepassing van het algemeen rechtsbeginsel voldaan zijn aan twee voorwaarden: enerzijds moet degene tegen wie dat beginsel wordt aangevoerd door een fout de rechten van anderen hebben geschaad (objectief criterium) en anderzijds moet die fout met bedrieglijk opzet zijn begaan (subjectief criterium) (jaarverslag Hof van Cassatie van België 2011, p. 19; http://justitie.belgium.be/nl/binaries/cass2011nl_tcm265-210526.pdf).

"Het Hof van Cassatie erkent het adagium '*fraus omnia corrumpit*' als algemeen rechtsbeginsel. Het houdt in dat de dader van ene bedrieglijke handeling geen voordelen uit zijn bedrog kan halen. Het rechtsbeginsel vindt niet enkel toepassing in het verbintenissenrecht, maar kan bijvoorbeeld bij het (toenmalig) gebrek aan een uitdrukkelijke bepaling ter zake in het Wetboek van de Belgische Nationaliteit ook worden aangewend om de Belgische nationaliteit te ontnemen indien deze werd toegekend op basis van een schijnhuwelijk (Cass. 23 januari 2015, C.13.0157.N). Een algemeen rechtsbeginsel kan eveneens als autonome rechtsgrond worden aangewend om een bestuurlijke beslissing te onderbouwen (RvS 19 juli 2012, nr. 220.341). Het is aldus een regel met wettelijke waarde, die in een ruime waaier van situaties en rechtsverhoudingen toepassing kan vinden." (R.v.V. nr. 151.466 dd. 31.08.2015) (eigen markering)

"De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief aangeeft op grond waarvan zij is genomen. Er wordt, met verwijzing naar het algemeen rechtsbeginsel '*fraus omnia corrumpit*', gemotiveerd dat het vestigingsrecht van verzoekster wordt ingetrokken omdat zij dit recht verkreeg op basis van een huwelijk met een Belgische man en dit huwelijk, op grond van de vaststelling dal verzoekster niet de bedoeling had om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen,

werd vernietigd door het bevoegde rechtscollege. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig en laat verzoekster toe haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Nu in de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar het algemeen rechtsbeginsel 'fraus omnia corrumpit' kan verzoekster niet worden gevolgd in haar stelling dat de juridische grondslag van de bestreden beslissing niet of onvoldoende is vermeld. Ook een algemeen rechtsbeginsel kan immers als rechtsgrond worden aangewend om een bestuurlijke beslissing te onderbouwen (cf. RvS 19 juli 2012, nr. 220.341). In dit verband dient tevens te worden verwezen naar het feit dat de wetgever een artikel 42septies in de Vreemdelingenwet heeft ingevoerd dat bepaalt dat een einde kan worden gesteld aan het verblijfsrecht van een burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze valse of misleidende informatie of valse documenten hebben gebruikt of fraude gepleegd hebben of andere onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht. Aangaande deze bepaling wordt in de memorie van toelichting gesteld dat 'dit motief voor de beëindiging van het verblijf een toepassing is van het algemeen rechtsprincipe 'fraus omnia corrumpit' (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, Parl.St. Kamer, 2006-2007, nr. 2845/001, 76). Hieruit blijkt onmiskenbaar dat de wetgever in de gevallen waarin fraude heeft geleid tot het toekennen van het verblijfsrecht het algemeen rechtsbeginsel 'fraus omnia corrumpit' als juridische grondslag heeft aanvaard om een verblijfs- of vestigingsrecht te beëindigen en zich zelfs op dit algemeen rechtsbeginsel heeft gesteund om een wetsartikel in de Vreemdelingenwet op te nemen. Het gegeven dat in de bestreden beslissing niet uitdrukkelijk wordt verwezen naar enige bepaling van de Vreemdelingenwet leidt in voorliggende zaak dan ook niet tot de vaststelling dat niet zou zijn voldaan aan de vereisten die voortvloeien uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991." (R.v.V. nr. 102.736 dd. 13.05.2013)

"Gelet op het feit dat aan de beslissing tot toekenning van een verblijfsmachtiging een manifest bedrog ten grondslag ligt, moet worden geacht dat nooit enig verblijfsrecht werd toegestaan (M. VAN DAMME en E. DE KEGEL, Intrekking van de administratieve rechtshandeling, Brugge, die Keure, 1994, 54). Met het oog op de rechtszekerheid dient de door bedrog uitgelokte rechtshandeling formeel uit het rechtsverkeer te worden verwijderd.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, is de verwijzing naar het adagium "fraus omnia corrumpit" wel afdoende. In de bestreden beslissing wordt op afdoende wijze gemotiveerd dat verzoeker zijn vestigingsrecht had verkregen op grond van fraude." (R.v.V. nr. 82 231 van 31 mei 2012)

De kritiek van de verzoekende partij kan derhalve niet worden aangenomen.

In een tweede onderdeel van het enig middel voert de verzoekende partij dat zij ten onrechte ambtshalve werd geschrapt, nu zij aan de hand van diverse documenten heeft aangetoond dat zij het grondgebied van het Rijk niet heeft verlaten.

Verweerder stelt vast dat de verzoekende partij zich uitsluitend beperkt tot een verwijzing naar de documenten waaromtrent de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging reeds diende vast te stellen dat deze kennelijk vals zijn.

Door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging werd in dit kader allerm minst kennelijk onredelijk vastgesteld dat de door de verzoekende partij voorgelegde loonfiches van de BVBA B. tegenstrijdige informatie bevatten, nu de verzoekende partij enerzijds vermeld wordt als zelfstandig zaakvoerder, doch anderzijds uit de documenten blijkt dat de verzoekende partij "in dienst" is bij voormelde vennootschap, hetgeen ontegensprekelijk wijst op een ondergeschikt dienstverband.

Terwijl bovendien door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging nazicht werd gedaan van de oprichtingsakte en de gepubliceerde aktes in het Belgische Staatsblad, doch daarin nergens vermelding terug te vinden bleek van het feit dat de verzoekende partij zaakvoerder was of zou zijn geweest van de BVBA B.

Terwijl evenmin kon worden teruggevonden dat de verzoekende partij ooit als werknemer bij de betreffende vennootschap tewerkgesteld zou zijn geweest.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging allerm minst op kennelijk onredelijke wijze vastgesteld dat de verzoekende partij valse documenten heeft voorgelegd bij het verzoek om herinschrijving, nu uit onderzoek bleek dat de verzoekende partij noch als zelfstandig zaakvoerder, noch als werknemer is ingeschreven bij de BVBA B., zodat de inhoud van de voorgelegde loonfiches hoe dan ook niet strookt met de werkelijkheid.

De verzoekende partij voert bij haar inleidend verzoekschrift een attest van XERIUS aan, waaruit zou moeten blijken dat zij reeds minstens sedert juli 2016 als zelfstandige werkzaam is en prestaties levert bij de BVBA B..

Verweerder stelt vast dat de verzoekende partij volkomen abstractie maakt van het feit dat uit het door haar bijgebrachte stuk uitdrukkelijk blijkt dat dit niet dienstig is als bewijs van de daadwerkelijke uitoefening van een zelfstandige beroepsactiviteit, doch uitsluitend een bewijs vormt van aansluiting als zelfstandige bij een sociaal verzekeringsfonds.

Terwijl het betrokken attest tevens melding maakt van het feit dat de verzoekende partij werkend vennoot zou zijn bij de BVBA B., niettegenstaande uit de publicaties in het Belgische Staatsblad nergens blijkt dat de verzoekende partij inderdaad vennoot zou zijn bij de betrokken vennootschap.

Verweerder merkt nog op dat niet dienstig voorbij kan worden gegaan aan het feit dat de door de verzoekende partij voorgelegde loonfiches uitdrukkelijk melding maken van het feit dat zij met het statuut van zaakvoerder werkzaam was binnen de BVBA B., terwijl door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging op correcte wijze werd vastgesteld dat de verzoekende partij op geen enkel ogenblik als zaakvoerder is ingeschreven geweest.

De verzoekende partij voert nu aan dat de door haar voorgelegde documenten juridisch foutief zouden zijn geweest.

Daarmee bevestigt de verzoekende partij minstens impliciet dat de door haar voorgelegde documenten hoe dan ook niet dienstig konden geweest zijn ter ondersteuning van het verzoek tot herinschrijving, gelet op het feit dat de erin vervatte informatie kennelijk niet correct blijkt te zijn.

Verweerder stelt vast dat de verzoekende partij voor de eerste maal in haar inleidend verzoekschrift nieuwe informatie aandraagt nopens het statuut waarbinnen zij werkzaam zou zijn geweest binnen de BVBA B., doch diengaande kan enkel worden vastgesteld dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging hiermee geen rekening kon houden bij het beoordelen van het verzoek tot herinschrijving, zoals dit door de verzoekende partij op 06.11.2017 werd geformuleerd.

Er staat slechts vast dat door de verzoekende partij documenten werden voorgelegd dewelke juridisch incorrect waren, terwijl ook nergens blijkt dat de verzoekende partij zich bij het indienen van de aanvraag tot herinschrijving de moeite heeft getroost om de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging te wijzen op de foutieve inhoud van de documenten, zodat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging allerminst kennelijk onredelijk heeft vastgesteld dat de inhoud van de voorliggende loonfiches -rekening houdend met de inconsistenties- vals was.

Redelijkerwijs moet worden aangenomen dat de verzoekende partij, indien zij daadwerkelijk sedert 01.07.2016 op zelfstandige basis werkzaam zou zijn geweest, dienaangaande bijkomend bewijs zou hebben geleverd van de aard van de samenwerkingsovereenkomst, minstens zou verduidelijkt hebben dat zij -ondanks de ondubbelzinnige vermelding op de loonfiches- niet als zaakvoerder werkzaam was binnen de BVBA B..

De verzoekende partij heeft zulks -kennelijk wetens en willens- nagelaten.

De verzoekende partij voert nog aan dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging de zorgvuldigheidsplicht zou hebben geschonden bij het nemen van de bestreden beslissing, doch dergelijke kritiek kan niet worden aangenomen.

Integendeel blijkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging de door de verzoekende partij voorgelegde documenten op gedegen wijze heeft beoordeeld, waarbij zelfs onderzoek werd gevoerd naar de publicaties in het Belgisch Staatsblad en eventuele indicaties dat de verzoekende partij als werknemer zou zijn tewerkgesteld in dienstverband.

Een gebrek aan zorgvuldigheid kan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging niet dienstig worden aangewreven.

Verweerder merkt op dat de verzoekende partij het niet aan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging ten kwade kan duiden dat zijzelf heeft nagelaten om bijkomende documenten voor te leggen, ter staving van haar verzoek tot inschrijving.

Door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging werd allerminst kennelijk onredelijk vastgesteld dat de inhoud van de door de verzoekende partij voorgelegde loonfiches niet alleen inconsistent was, doch bovendien niet bleek te stroken met de werkelijkheid.

In de gegeven omstandigheden kan niet dienstig worden voorgehouden dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging op onzorgvuldige wijze toepassing zou hebben gemaakt van het algemeen rechtsbeginsel *fraus omnia corrumpit*.

Daar waar de verzoekende partij nog aanvoert dat een kennelijke wanverhouding zou bestaan tussen het optreden van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging en de feiten waarop de bestreden beslissing is gebaseerd, merkt

verweerder nog op dat door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging nog wordt opgemerkt dat het de verzoekende partij vrij staat om een nieuwe aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een Unieburger in te dienen, ten einde haar verblijfssituatie opnieuw in orde te brengen.

Inderdaad werd de bestreden beslissing niet genomen met een bevel om het grondgebied te verlaten, zodat het de verzoekende partij mogelijk is om -mits voorlegging van de nodige stavingstukken- een nieuwe aanvraag in te dienen op basis van de verwantschap met een Belg/EU-onderdaan.

Er is geen sprake van een kennelijk onevenwicht, terwijl de verzoekende partij de bestreden beslissing louter aan zichzelf te wijten heeft, doordat zij ter staving van de aanvraag tot herinschrijving documenten heeft voorgelegd waarvan zij zelf uitdrukkelijk erkent dat de inhoud ervan niet overeenstemt met de werkelijkheid.

Gelet op het voorgaande heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht de herinschrijving van verzoekende partij geweigerd. In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt is er dan ook geen sprake van een verkeerde motivering.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken en die verzoekende partij had voorgelegd, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief.

Het enig middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.”

3.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62, § 1 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar het algemeen rechtsprincipe “*fraus omnia corrumpit*”. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat de documenten die verzoeker heeft voorgelegd ter staving van zijn aanvraag tot herinschrijving, frauduleus blijken te zijn: enerzijds wordt vermeld dat verzoeker in dienst is bij een BVBA en anderzijds wordt vermeld dat verzoeker zaakvoerder is van deze BVBA. Uit de oprichtingsakte en navolgende aktes van deze BVBA blijkt echter niet dat verzoeker zaakvoerder zou zijn of zijn geweest van deze BVBA. Verzoeker werd ook nooit als werknemer tewerkgesteld bij deze BVBA. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.3.2. De schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht samen met de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober

1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981).

Artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 luidt als volgt:

“§ 7

De vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.”

Verzoeker voert aan dat hij ten onrechte werd geschrapt en dat hij door de bijlagen bij zijn aanvraag van 6 november 2017 om terug in zijn vorige administratieve toestand te worden geplaatst, heeft bewezen niet het land te hebben verlaten. Verzoeker heeft immers documenten voorgelegd waaruit blijkt dat hij in 2016 en 2017 werd vergoed voor geleverde prestaties in een nachtwinkel in België. Verzoeker legt uit dat hij op zelfstandige basis werkt als verkoper in een nachtwinkel. Deze nachtwinkel wordt uitgebaat door de BVBA B. en verzoeker wordt door deze BVBA uitbetaald. Als bijlage bij het verzoekschrift legt verzoeker een stuk voor van zijn sociaal verzekeringsfonds van 4 januari 2018, waaruit blijkt dat hij minstens sinds juli 2016 werkt als zelfstandige en prestaties levert bij de BVBA. Vervolgens betwist verzoeker dat hij valse documenten zou hebben voorgelegd. Verzoeker erkent dat de loonafrekeningen die hij heeft voorgelegd, foutief vermelden dat hij zaakvoerder is van de BVBA. Ook erkent verzoeker dat de vermelding door het sociaal secretariaat dat hij in dienst is bij de BVBA, juridisch foutief is. Verzoeker legt uit dat hij sinds 1 juli 2016 op zelfstandige basis bij de BVBA werkt. Dit blijkt uit het feit dat de bedragen die hem maandelijks worden uitbetaald, verschillend zijn en afhangen van de prestaties die verzoeker per maand geleverd heeft. Verzoeker voegt als bijlage bij het verzoekschrift ook een rekeninguittreksel van een bank voor waaruit blijkt dat hij maandelijks betaald wordt door de BVBA en de bedragen die op zijn “loonfiches” staan, dezelfde zijn als deze die op zijn rekening worden overgemaakt. Verzoeker merkt op dat hij geen rekeninguittreksels of een attest van zijn sociaal verzekeringsfonds kan vervalsen.

Verzoeker voert aan dat de zorgvuldigheidsplicht geschonden is omdat zijn individuele situatie niet werd onderzocht omdat hem niet werd gevraagd nadere uitleg te verschaffen, nadat bleek dat zijn werksituatie onduidelijk was. Verzoeker heeft verschillende documenten voorgelegd en was ervan overtuigd dat deze voldoende aantoonde dat hij ononderbroken in België aanwezig was en hier aan het werk was. Indien de verwerende partij meende dat deze documenten onvoldoende waren of onvoldoende duidelijk, dan moest ze navraag doen bij verzoeker en hem uitnodigen om bijkomende stukken voor te leggen of om meer duidelijkheid te scheppen. De verwerende partij heeft dit niet gedaan en is dan ook niet zorgvuldig te werk gegaan. In plaats van verdere informatie in te winnen, heeft de verwerende partij deze stukken als vals beschouwd en de aanvraag afgewezen. Verzoeker voegt hieraan toe dat, indien een vergissing werd begaan bij het opstellen van de loonafrekening, deze te wijten is aan het sociaal secretariaat en die niet tegen verzoeker kan worden gebruikt.

3.3.3. Er wordt vastgesteld dat verzoeker de vaststellingen van de verwerende partij inzake de voorgelegde stukken niet betwist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt inderdaad dat de stukken die verzoeker heeft voorgelegd enerzijds vermelden dat verzoeker in dienst is bij B. BVBA sinds 1 juli 2016, wat wijst op werken in dienstverband, en anderzijds (de loonfiches) vermelden dat verzoeker zaakvoerder is van B. BVBA. In het middel erkent verzoeker dat het juridisch gezien foutief is “*dat het sociaal secretariaat vermeldt dat verzoeker in dienst is bij de BVBA B. sedert 1 juli 2016*” en dat het sociaal secretariaat op de loonafrekeningen “*foutief vermeld heeft dat verzoeker zaakvoerder is van de kwestieuze BVBA*”. Verzoeker erkent dus dat de documenten die hij heeft voorgelegd fouten bevatten aangaande zijn tewerkstelling als werknemer bij de BVBA en aangaande zijn zaakvoerderschap bij deze BVBA. Bijgevolg is het niet feitelijk onjuist of kennelijk onredelijk van de verwerende partij om te oordelen dat deze documenten inconsistente gegevens bevatten en dus vals zijn. Verzoekers uitleg doet hieraan geen afbreuk.

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift een attest van zijn sociaal verzekeringsfonds van 4 januari 2018. Dit dateert van na de bestreden beslissing, zodat de verwerende partij hiervan geen kennis had. De wettigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur kon beschikken op het ogenblik van het nemen van deze beslissing (RvS 23 september 2002, nr.110.548). De Raad zou zijn bevoegdheid te buiten gaan door rekening te houden met stukken die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194.395). Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift ook rekeninguittreksels van zijn bank. Deze uittreksels werden niet

voorgelegd aan het bestuur, zodat de verwerende partij hiermee geen rekening kon houden. Er wordt herhaald dat de wettigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur kon beschikken op het ogenblik van het nemen van deze beslissing.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De Raad herhaalt dat verzoeker erkent dat de stukken die hij heeft voorgelegd juridisch niet correct zijn en foutieve vermeldingen bevatten. De verwerende partij concludeerde in de bestreden beslissing dat deze voorgelegde documenten inconsistente gegevens bevatten en dus vals zijn. Deze vaststellingen in de bestreden beslissing steunen op een correcte feitenvinding. Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat de motieven van de bestreden beslissing steunen op een verkeerde feitenvinding of kennelijk onredelijk zijn. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

De zorgvuldigheidsplicht houdt voorts niet in dat wanneer het bestuur vaststelt dat de aanvraag van een vreemdeling om terug in zijn vorige administratieve toestand te worden geplaatst, niet onderbouwd is met bewijskrachtige stukken, het de aanvrager hiervan – voorafgaand aan het nemen van een beslissing – op de hoogte dient te stellen of dient uit te nodigen om hieromtrent zijn mening te geven.

Zoals de verwerende partij in de nota opmerkt en zoals uit de stukken van het administratief dossier blijkt, heeft de verwerende partij de stukken die verzoeker heeft voorgelegd, verder onderzocht in die zin dat werd opgezocht of verzoeker zaakvoerder was of was geweest van de BVBA, en of verzoeker werknemer was geweest van de BVBA. Onderzoek wees uit dat dit niet het geval was en verzoeker ontkent dit niet in zijn verzoekschrift.

Waar verzoeker opmerkt dat vergissingen begaan door het sociaal secretariaat van de BVBA hem niet kunnen worden toegerekend, wordt opgemerkt dat het verzoeker vrij stond om zelf deze gegevens te controleren of te laten controleren vooraleer hij ze meedeelde aan de verwerende partij. Het is niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij deze gegevens die haar werden voorgelegd heeft gecontroleerd, nadat werd vastgesteld dat de documenten inconsistenties bevatten.

De aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 kan niet worden aangenomen.

3.3.4. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is. Gelet op voorgaande analyse blijkt dat verzoeker met zijn betoog geen schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk maakt.

Ook wordt opgemerkt dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt vermeld: *“Het staat betrokkene uiteraard vrij een nieuwe aanvraag te doen, overeenkomstig de bijlage 19ter op basis van zijn verwantschap met een Belg/EU-onderdaan. Mits voorlegging van de nodige stavingsdocumenten kan de verblijfssituatie van betrokkene op die manier opnieuw in orde gebracht worden.”*

Het enig middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend negentien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET